

CATALUNYA RELIGIÓ

VERSIÓ EN PAPER | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT DIVENDRES 28 DE SETEMBRE DEL 2018 | Número 9

PÀG. 3 | EDUARD IBÁÑEZ

Mercedaris i mercedàries, gràcies!

PÀG. 6 | JOSEP LLIGADAS

La divinitat, una idea necessitada de purificació

PÀG. 11 | DANIEL COSACCHI

Més catòlics que el Papa?

PÀG. 15 | OMELLA

“No caiguem en la divisió, la confrontació, la imposició”

PÀG. 17 | JUSTÍCIA I PAU

“L'aigua és un do de Déu i hem de gaudir-la amb responsabilitat”

PÀG. 19 | BARGALLÓ

“Les escoles catòliques que fan cultura religiosa ens ensenyen el camí”

Arturo Sosa: “La secularització ens allibera” | PÀG. 8

PÒRTIC

Això del papa negre que li deien al preposít dels jesuïtes forma part d'una mirada estereotipada i caducada de l'Església i de la vida religiosa. Però conèixer la visió del món i de l'apostolat que té el màxim responsable mundial de la Companyia de Jesús, el pare Arturo Sosa, continua tenint un gran interès per la irradiació d'aquesta congregació. Una visió totalment en sintonia amb el papa Francesc.

SUMARI

3 Panoràmica

Mercedaris i mercedàries, gràcies!, per Eduard Ibáñez

La divinitat, una idea necessitada de purificació , per Josep Lligadas

8-22 Actualitat

Arturo Sosa, superior general dels jesuïtes: "La secularització ens allibera"

Més catòlics que el Papa? Els Estats Units i Francesc

Omella a la Mercè: "No caiguem en la divisió, la confrontació, la imposició"

Justícia i Pau: "L'aigua és un do de Déu i hem de gaudir-la amb responsabilitat"

Bargalló: "Les escoles catòliques que fan cultura religiosa ens ensenyen el camí"

23 Recull de premsa

Fer el dol - Acord històric Xina-Vaticà - Mapping de Santa Coloma

24 Agenda

Llibre sobre la fe en el lleure - Abat Escarré - Vidal i Barraquer - Bisbe Abella

25 La setmana a les xarxes

Mercedaris i mercedàries, gràcies!

Per Eduard Ibáñez
a *Apunts eticopolítics*

El passat 10 d'agost es van complir els 800 anys de la fundació, a la ciutat de Barcelona, de l'Orde de la Mercè (1218-2018). Aquest diumenge dia 23 de setembre ha tingut lloc a la Catedral de Barcelona una eucaristia en acció de gràcies per la gran obra desenvolupada pels mercedaris i per les diferents congregacions mercedàries en aquests vuit segles.

Malauradament, aquest aniversari no ha tingut ni tindrà gaire presència en els grans mitjans de comunicació i segurament passarà força desapercebut. Això ja és habitual quan es tracta d'informació amb algun contingut religiós. Però és una veritable llàstima, perquè la majoria de barcelonins i catalans desconeixen l'extraordinària tasca de l'Orde de la Mercè i la seva profunda

vinculació històrica a la ciutat i al país on va néixer. Barcelona hauria de reconèixer i sentir-se orgullosa del valor d'aquests homes i dones i oferir-los un especial suport.

Es tracta d'una història tan fascinant com poc coneguda avui per l'opinió pública del nostre país.

L'Orde de la Mercè va ser impulsada pel laic barceloní **Pere Nolasc** (1180-1256), amb la finalitat principal de treballar per l'alliberament dels captius en terres musulmanes mitjançant el pagament de rescats, així com l'atenció als més pobres. Fou reconeguda com a Orde laïcal el 10 d'agost de 1218 pel bisbe de Barcelona, **Berenguer de Palou**, i confirmada pel papa **Gregori IX** el 1235. El rei **Jaume I** li donà immediatament

ple suport, reconeixent-la com a Orde militar reial i atorgant-li la responsabilitat de l'Hospital de Santa Eulàlia, dedicat a la cura de pobres i malalts.

Els testimonis antics parlen d'un gran nombre de captius alliberats per l'Orde, no solament amb rescats, sinó també en alguns casos amb l'intercanvi de les seves pròpies persones. Amb els anys, l'Orde va créixer i es va expandir per la península i, a partir del segle XVI, també pels territoris americans. Allà on anaren exportaren la devoció per la Mare de Déu de la Mercè, patrona de molts països i ciutats llatinoamericanes.

La Mercè i la presó

Al segle XVIII, amb la progressiva desaparició de l'esclavitud, els mercedaris reorienten decisivament la seva activitat, proposant-se la missió d'oferir suport humà i atenció pastoral a les persones empresonades. I així, comencen a visitar presos en tots els països on tenen presència, convertint-se en veritables "especialistes" de la realitat carcerària.

Aquesta ha estat la seva principal activitat fins avui dia, fent real una crida de Jesús:

"Era a la presó i vinguéreu a visitar-me". Com ells mateixos descriuen, vol ser una tasca humanitzadora, centrada en la persona concreta, basada en la solidaritat, l'escolta i l'acollida, trencant barreres per crear una comunitat més fraterna, defensant la dignitat humana i oferint perdó i rehabilitació.

Actualment l'Orde compta amb uns vuit-cents religiosos i altres milers de persones vinculades, que actuen en diferents països (Espanya, Argentina, Equador, Mèxic, Panamà, Xile, Veneçuela, Perú, Brasil, Moçambic, Índia...) i atenen a desenes de milers de presos i preses.

També avui, en moltes presons catalanes, els mercedaris s'ocupen de donar atenció social, humana, jurídica i religiosa als interns i a les seves famílies i treballen per la seva reinserció social. Són una de les principals expressions de la presència de l'Església en el món de la presó i sovint s'ocupen de coordinar i impulsar el conjunt de la pastoral penitenciària.

Cal esmentar també que l'esperit mercedari ha donat lloc al llarg de la seva història a

la creació de nombroses congregacions de religioses mercedàries, instituts i associacions, avui esteses per mig món, dedicats principalment a l'educació i a l'atenció als col·lectius vulnerables, lluitant contra les noves formes d'esclavitud.

A més de Sant Pere Nolasc, la família mercedària ha donat a l'Església molts homes i dones canonitzats com a sants, entre els quals, els catalans **Santa Maria de Cervelló** i **Sant Ramon Nonat**.

Els mercedaris i Barcelona

La vinculació dels mercedaris amb Barcelona ha sigut molt profunda. Com hem relatat, aquí van néixer i des d'aquí es varen expandir. El dominic **Sant Ramon de Penyafort** treballà en l'elaboració dels seus Estatuts. Al poc temps de la seva fundació, l'any 1232, l'Orde rebé uns terrenys al costat de la muralla de mar de la ciutat, on es construïren un nou hospital, convent i una església, que foren l'espai principal des d'on va desenvolupar les seves activitats durant segles.

L'Església fou dedicada a Santa Maria. El poble va començar a anomenar-la Mare

de Déu de la Mercè (“fer mercè” volia dir alliberar de l’esclavatge com a forma de misericòrdia). La gran devoció popular que rebé aquesta advocació va fer que, el 1687, fou declarada Patrona de la ciutat pel Consell de Cent.

Al segle XIX el convent va ser expropiat pels decrets de desamortització (és l’edifici de l’actual Capitania general militar) i els mercedaris foren expulsats. Però l’església, amb diferents reformes, s’ha mantingut fins avui, en l’actual Parròquia i Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, on hi ha la seva famosa imatge, una talla de fusta gòtica del segle XIV, atribuïda a **Pere Moragues**.

El valor de l’obra històrica dels mercedaris al nostre país, però, no els va salvar de la fa-

nàtica persecució religiosa de 1936. Dinou mercedaris foren assassinats, onze dels quals a Catalunya (deu a Lleida i un a Barcelona).

Avui els mercedaris continuen la seva presència a Barcelona, on hi tenen casa i una parròquia, Sant Pere Nolasc (Plaça Castella). Són responsables des de fa dècades de l’atenció pastoral a les presons barcelonines (Wad Ras i la Model fins al seu recent tancament) i gestionen residències adreçades a persones que acaben el seu empresonament, ocupant-se’n personalment, a més d’altres accions impulsades per la seva Fundació Obra Mercedària.

Jo he tingut la sort de tractar i poder col·laborar amb molts d’aquests homes, el valor

dels quals sempre m’ha impressionat i són per mi un referent. Homes que acompanyen als més exclosos dels exclosos de la societat, sovint en entorns penitenciaris de gran violència i degradació humana, donant testimoni que l’Església s’ofereix a tothom i no dona per perdut a ningú.

Vull agrair a tots els mercedaris i mercedàries el seu impressionant testimoni i compromís en el suport a les persones empresonades i vulnerables arreu del món, així com la seva immensa obra alliberadora al llarg de tants segles. I desitjar-los de cor que puguin continuar-la amb la mateixa energia durant molt de temps amb el suport eclesial i social que mereix.

Fotografia: Thesuccess a Morguefile.

La divinitat, una idea necessitada de purificació

Per Josep Lligadas
a *Una font que raja sempre*

La idea de Déu, dèiem en el **darrer article**, va néixer del desig i la necessitat de trobar explicació als múltiples interrogants que plantejava la realitat que aquells primers éssers que podem anomenar humans es trobaven al davant, i també del desig i la necessitat de fer front i protegir-se davant les múltiples incerteses i pors en què vivien. D'aquí sorgeix la intuïció d'alguna realitat que anava més enllà del que es podia veure i tocar. Una realitat, unes realitats, amb les quals intenten entrar en contacte de diverses maneres, per influir-hi i tenir-les a favor.

I a partir d'aquí, al llarg dels segles, anirem trobant desenvolupaments de tota mena

d'aquesta intuïció bàsica. Desenvolupaments que, en general, consisteixen a imaginar, no un únic ésser que està a l'origen de la realitat i que d'alguna manera o altra la guia, sinó com un conjunt de forces, o d'éssers diferenciats, que estan més enllà del món visible i hi influeixen. Uns éssers que poden estar jerarquitats, o que poden anar cadascun d'ells per lliure; uns éssers que funcionen per capritxos i amb un cert menyspreu envers els humans, o que generen un clima d'una certa confiança; uns éssers que estan lligats a un poble determinat i l'ajuden enfront dels altres pobles, o que actuen a tot arreu "especialitzant-se" en un àmbit concret de la vida; uns éssers que exigeixen dels éssers humans actuacions difícils i fins i tot

cruels a canvi de ser-los favorables, o que al contrari són bondadosos i acompanyen amb goig la vida; uns éssers que estimulen actuacions de domini i d'egoisme o que estimulen actuacions de bondat i generositat; uns éssers que serveixen per consolidar i refermar els poders constituïts, siguin estrictament religiosos o siguin polítics, o que en canvi poden ser vistos -però poques vegades!- com a possibles impulsors d'anhels de llibertat i justícia.

És un camí difícil, el camí de la recerca de la divinitat. Un camí que es camina a les palpentes, seguint el guiatge del propi cor. Un camí que, en molts casos, esdevé clarament alienador i justificador d'opressions de tota mena. Però que, alhora, per a molta i molta gent, esdevé l'únic suport i l'únic alleujament en una vida massa dura i que d'altra manera esdevindria insuportable.

Aquest caràcter tan ambigu de la religió farà que, en determinats ambients més il·lustrats dintre el món pagà, i d'això en tenim bons exemples tant a Grècia com a Roma, es comenci a mirar la religió amb un cert distanciament: la religió és vista com una construcció que no ajuda gaire a fer que la gent actuï d'acord amb uns ideals humanistes, i a més presenta uns déus amb uns instints i uns comportaments tan poc exemplars que acaba no semblant una cosa gaire seriosa per a qualsevol persona amb una mica d'esperit crític. Cada cop més, la religió, en el món occidental, va esdevenint, per una banda, un refugi més o menys supersticiós davant les penalitats de la vida, però sense gaires elements humanitzadors i que faci créixer i avançar; i per l'altra, un mitjà de refermament de l'estructura social i política existent, una barrera contra qualsevol intent de trencar

l'estratificació social i, en darrera instància, a mesura que el temps avança, una assegurança del poder omnímode de l'emperador. I una cosa semblant podem dir dels pobles anomenats bàrbars, i també dels pobles d'Amèrica.

En resum. La creença en una realitat que està més enllà de les coses visibles, i que té influència en la vida dels éssers humans és, diríem, una bona manera d'entendre el món i la vida humana. Però a mesura que es va anar concretant històricament, va anar-se fent, diríem també, més irracional i insostenible. I aquí és on hi entra l'aportació decisiva del judaisme, de la qual parlarem la setmana vinent.

Arturo Sosa, superior general dels jesuïtes: "La secularització ens allibera"

L'actual superior general dels jesuïtes sempre recorda que Sant Ignasi demanava començar l'examen de la realitat amb una acció de gràcies i no amb lamentacions. Així ho fa el veneçolà **Arturo Sosa** en les seves

visites arreu del món d'ençà que fa dos anys **va ser escollit** màxim responsable mundial de la Companyia de Jesús. I ho va fer aquest dimarts a Barcelona durant la visita a les comunitats dels jesuïtes a Catalunya.

Aquest dimarts al vespre el superior general de la Companyia de Jesús va fer en una trobada oberta amb persones vinculades als jesuïtes a l'Església de Casp de Barcelona. I va deixar de banda les lamentacions: "A vegades amb la secularització creiem que perdem alguna cosa, sense tenir en compte la poca profunditat cristiana del règim de cristiandat". Sosa sap que la secularització "a més o menys velocitat es dona a totes les parts del món", no només a Catalunya. I per això diu que cal "atrevir-nos a veure la secularització com un signe dels temps, una manera amb la qual l'Esperit està parlant. Enlloc de lamentacions sobre el passat, preguntem-nos què diu el Senyor".

Si bé ha reconegut una secularització fruit de l'ateisme militant o del trencament del procés de transmissió de la fe, Sosa també creu que "quan una societat és secular, surt la curiositat per allò religiós".

Abans de l'acte obert, en una trobada amb periodistes insistia en la mateixa idea: "La secularització ens allibera de ser cristians per automatisme. Posa el cristianisme en el terreny d'una opció lliure". També re-

marca que “la societat secular ens allibera d’associar la religió a la identitat de la tribu o de la nació”. Això permet al cristianisme “fer arribar la bona notícia a qualsevol cultura” i “encarnar-se en qualsevol cultura humana”.

El general dels jesuïtes també alerta contra el “fonamentalisme, que és una manipulació de la religió, i en certa manera una forma de secularització” perquè buida la fe i porta a “societats que semblen molt religioses però que són les més seculars”.

Visita a Catalunya

Aquest és un dels eixos que ha marcat el discurs del pare Sosa. En una església plena, durant una hora i mitja representants de les diverses obres de la Companyia van interpel·lar el superior general. L’acte va ser presentat pel delegat dels jesuïtes de Catalunya, **Llorenç Puig**, i el provincial a Espanya, **Antonio José España**. La celebració va acabar amb una eucaristia.

Arturo Sosa ha estat a Catalunya per **participar en una trobada de provincials** dels jesuïtes a Europa que ha acollit la comunitat

de Sarrià aquest cap de setmana. Després l’estada ha inclòs la visita a entitats com Migra Studium i Cristianisme i Justícia, el col·legi de Casp i la Fundació Jesuïtes Educació i una entrevista amb el cardenal **Joan Josep Omella** i els bisbes auxiliars. Dimecres la visita inclou Sant Cugat i la Cova de Manresa.

Manresa, on Sant Ignasi va concebre bona part dels exercicis espirituals, és un dels punts significatius de la visita. Sosa explica que no hi havia estat des de feia molts anys. “Tots els jesuïtes hem fet exercicis, tots llegim l’autobiografia; són un referent i un llenguatge comú i per això la Cova i Manresa també ho són”. És “on Ignasi sent que hi va haver un canvi de visió de la seva vida” i tots els jesuïtes tenen com a referent la il·luminació del Cardener que va viure allà el seu fundador.

El 2021 volen iniciar l’Any Ignasià que el 2022 celebrarà els 500 anys de l’arribada a Manresa. Una oportunitat per relançar el **Camí Ignasià** que ressegueix l’itinerari espiritual que va fer sant Ignasi de Loiola a Manresa.

Repensar la Companyia

Seguint les orientacions de la **Congregació General de 2016**, la Companyia de Jesús està immersa a escala mundial en la reflexió del que en diuen el “discerniment de les preferències apostòliques”. Possiblement la Companyia de Jesús és la congregació que més ràpidament va fer seves les orientacions del Vaticà II i el seu model eclesial i de presència en el món. Especialment pel gir que va liderar el pare **Arrupe**. Sosa explica que aquest discerniment no representa cap “ruptura” però que s’ha de fer aquesta revisió perquè “el món ha canviat més amb 50 anys que amb 500”.

L’eix principal és com contribuir a la reconciliació –entre les persones, amb la natura i amb Déu– i a la justícia. Això demana posar de nou sobre la taula la desigualtat creixent –“no podem resoldre el problema de la fam havent-hi menjar per a tothom”–, i “el nou repte de la interreligiositat i l’interculturalitat”.

Sosa veu que aquesta diversitat és una riquesa. Per exemple “Barcelona és una experiència multicultural” que no era fa 50

anys. Per això diu que “el rostre de Déu és avui un rostre més intercultural”.

Pastors i ovelles

A l'acte de l'Església de Casp, Arturo Sosa també va reflexionar sobre quina Església demana aquest nou context. Una Església Poble de Déu, comunitat de comunitats. Falta per arribar-hi, perquè “el model del Concili Vaticà II està encara sense encarnar”. Un exemple és com s'ha llegit durant segles la imatge evangèlica del bon pastor, on un ramat segueixen els pastors: “La imatge del bon pastor no ens diu que hi hagi uns pastors i unes ovelles; ens diu que som tots els qui ens hem d'entregar com el pastor s'entrega a les seves ovelles, donant la vida”. Per això, “parlem l'acció de l'Església

com a pastoral, perquè tots som pastors”, tot i que “encara som lluny d'una Església lluny del bon pastor o de ser comunitat de comunitats”.

També va parlar sobre “l'experiència de vergonya i de dolor” dels abusos comesos dins de l'Església. Sosa va subscriure la recent carta del papa al Poble de Déu. I va donar suport a la política del papa Francesc que “ha afrontat de cara el tema dels abusos, amb fets inèdits com retirar un cardenalat”.

Sosa va explicar que “els abusos revelen la pervivència del pecat en l'Església” però que hi ha un tema més de fons, “la cultura que produeix la vulnerabilitat i els abusos contra tants vulnerables”. És un dels camps

on més cal treballar i que marca les orientacions dels jesuïtes aprovades en la darrera Congregació General. Aquesta tasca és el que “genera confiança: podem confiar en l'Església si nosaltres generem confiança”.

La lectura dels signes dels temps també va portar Sosa a destacar que la disminució del nombre de jesuïtes ha anat acompanyada de l'augment de la presència apostòlica de la Companyia que no es podria fer sense els laics. A l'actual província d'Espanya n'hi ha més de 10.000 implicats en diverses obres. En canvi, “mai havíem tingut 10.000 jesuïtes a Espanya”.

Més catòlics que el Papa? Els Estats Units i Francesc

*L'atac de l'exnunci Viganò **contra el papa** ha fet més visible l'oposició que Francesc troba en part de l'església dels Estats Units d'Amèrica. Hem demanat a un professor universitari i membre de Pax Romana a Estats Units que ens expliqui com es viu en el seu país aquesta situació.*

Daniel Cosacchi és professor associat d'estudis religiosos i Canisius Postdoctoral Fellow a la Fairfield University, a Connecticut.

Quan Jorge Mario Bergoglio va ser escollit successor de Pere al març de 2013, a Estats Units van aparèixer d'immediat fortes reaccions contra ell. No en va Bergoglio s'havia convertit en el "papa dels primers" de cop: el primer jesuïta que en ser papa; el primer papa en prendre el nom de "Francesc", el primer papa d'Amèrica Llatina; per no parlar de la forma en què vestia i parlava a la lògia de la basílica de Sant Pere.

Tot això va cristal·litzar en una nova realitat que va fer de Francesc una figura polaritzada des del principi. Algunes persones es van sentir atretes immediatament per ell, mentre que altres, que encara s'estaven recuperant de la dramàtica decisió del papa Benet XVI de renunciar al ministeri de Pere, es van sorprendre encara més amb aquest canvi en la figura papal. Tanmateix, a la major part del món, aquesta prevenció no va ser suficient per provocar que grups sencers de persones i fins i tot molts bisbes catòlics qüestionessin el Papa gairebé a cada pas. Als Estats Units, però, sí que hi ha hagut un grup de catòlics que han combatut el Papa i els seus aliats en gairebé tots els punts imaginables.

A risc de simplificar en excés el problema de la desobediència episcopal i la indissimulada campanya per fer que els laics catòlics no tinguin en compte la doctrina social de l'Església tal com la promou el Papa Francesc, el

motiu més destacat per a la dissensió catòlica als seus ensenyaments als Estats Units es troba a la cadena de televisió fundada el 1981 per **Sor Angelica**. Aquesta religiosa de les monges Clarisses de l'Adoració Perpètua va posar en marxa Eternal Word Television Network (EWTN) [Xarxa de Televisió de la Paraula Eterna] i els seus dos serveis d'informació: el National Catholic Register i la Catholic News Agency.

Aquests mitjans de comunicació s'han proposat desacreditar el Papa Francesc en tot allò que puguin. El cop més recent i notable s'ha vist en la producció i la difusió de programes des de l'EWTN en què presentadors i convidats, alguns dels quals són bisbes catòlics i sacerdots, demanen obertament que s'iniciïn investigacions sobre el propi Papa Francesc.

Com hem arribat fins aquí? El problema té tres derivades: l'ètica sexual, la venjança i la immigració.

Contra l'*Amoris Laetitia*

Com molts comentaristes han suggerit amb raó, la política sobre l'avortament ha estat de gran importància en la vida de

l'església catòlica als Estats Units, especialment des dels anys vuitanta. Atès que la qüestió de l'avortament s'ha convertit en el tema més important en l'agenda de la Conferència de Bisbes Catòlics dels Estats Units (USCCB), el tema ha estat en primera línia de la majoria de les qüestions de les polítiques públiques en les últimes dècades. L'EWTN sovint ha dedicat programes a la qüestió de l'avortament i a dos altres temes que ha considerat inseparables de l'avortament: el matrimoni entre persones del mateix sexe i els anticonceptius.

Quan el Papa Francesc **va promulgar la seva exhortació apostòlica** *Amoris laetitia* el 2016, el grup de comunicació va insistir en la "infame" nota a peu de pàgina que obria la porta a rebre la comunió per a alguns catòlics divorciats i casats de nou pel civil en situacions molt concretes. Deien que el Papa Francesc havia donat l'esquena a l'autèntica doctrina catòlica. Durant tres anys, havien estat buscant un motiu concret per dissentir del magisteri papal i desprestigiar Francesc.

L'EWTN ha mirat de barrejar l'avortament amb el divorci i els nous matrimonis per

situar-los sota l'epígraf d'"ètica sexual". En fer-ho, han fet de la controvèrsia sobre *Amoris laetitia* una mena de prova del cotó de l'ortodòxia.

Amb la pena de mort

Al mateix temps que el papa Francesc reflexionava sobre les dues sessions anteriors del Sínode dels bisbes (2014 i 2015) que s'havien reunit per debatre qüestions relacionades amb la vida familiar, i que va redactar l'esmentada exhortació apostòlica, també parlava freqüentment en públic sobre la seva denúncia de la pena de mort. Tot i que el papa **Joan Pau II** ja havia dit que la pena de mort era pràcticament injustificable en la seva encíclica de 1995, *Evangelium vitae*, molts catòlics dels Estats Units estaven convençuts que la venjança és l'única alternativa acceptable.

Aquesta manera de pensar està tan profundament arrelada en l'*ethos* de moltes persones d'aquest país que costa d'imaginar com es va sentir un percentatge important de ciutadans quan el papa Francesc va parlar sobre el tema durant la seva intervenció davant el Congrés dels Estats Units al setembre de 2015.

No costa gens d'imaginar, en canvi, com es van sentir a l'EWTN. Just després que Francesc hagués acabat el seu discurs, els comentaristes van explicar que s'equivocava sobre la pena de mort i que aquest càstig tenia un lloc de ple dret en la doctrina social catòlica. Per descomptat, en dir això, ignoraven obertament el mateix Joan Pau II.

Això va establir les bases de la seva overta hostilitat cap a la decisió de Francesc de modificar el Catecisme de l'Església catòlica d'aquest estiu, en afirmar que la pena de mort és ara inadmissible per a la doctrina catòlica en qualsevol circumstància. L'EWTN va deixar clar que aquesta deriva de la doctrina de l'església –o més precisament, una deriva guiada per les idees de Francesc, de qui recelen (en el millor dels casos) de confiar-hi o donar-hi suport- no era d'obligat compliment pels fidels catòlics.

A favor del mur

Finalment, el tema de la immigració ha estat una qüestió important als Estats Units durant molts anys, però ha adquirit encara més rellevància recentment des que **Donald Trump** va anunciar la seva candidatura a la presidència dels Estats Units al

juny de 2015. Una dels temes centrals de la seva campanya, així com de la seva presidència, ha estat la seva constant antipatia envers els immigrants sense papers als Estats Units. Just el contrari de la campanya del papa Francesc a favor dels immigrants i refugiats a tots els països, especialment per aquells que s'han pogut instal·lar en països rics que poden acollir-los.

Aquesta diferència entre les dues figures va arribar al punt àlgid quan el papa Francesc va comentar el 2016 que “una persona que pensa en construir murs i no ponts no és cristiana”. Aquest comentari va arribar enmig de la promesa de Donald Trump de construir una muralla a la frontera entre Mèxic i els Estats Units, per tal mantenir els immigrants a fora. Com era previsible, l'EWTN es va aliar amb Trump i no amb el papa Francesc.

De la dissensió al cisma

Què hi té a veure tot això amb la situació actual a l'església dels Estats Units? En una parròquia qualsevol d'un diumenge qualsevol, probablement no hi hagi molts laics catòlics que siguin conscients de les trifulgues dels escàndols centrats en **Theodore**

McCarrick i **Carlo Maria Viganò**. És probable, en canvi, que estiguin molt preocupats per l'informe del Gran Jurat de Pennsilvània. El que potser també ignoren és que un nombre creixent dels seus bisbes han estat donant suport a la crida de l'EWTN a dissentir dels ensenyaments del papa Francesc.

Com ja han assenyalat **Massimo Faggioli** i altres, aquest podria ser el primer pas cap al cisma en aquest país.

Si bé la dissensió no és, en absolut, una cosa dolenta en si mateixa i ha de tenir, sens dubte, un lloc en la vida de l'església, és inquietant quan serveix per justificar un comportament hipòcrita. Des de 1981-2013, l'EWTN ha argumentat freqüentment que els ensenyaments del Papa no són susceptibles de ser criticats. Ara sabem que no ho deien amb cap argument teològic relacionat amb la infal·libilitat papal, sinó perquè havien estat traçats per dues figures papals amb les quals s'alineaven ideològicament: Joan Pau II i **Benet XVI**.

Aquests problemes, finalment, semblen obvis a l'església dels Estats Units, perquè hi ha tres grups de laics catòlics que s'han

deixat segrestar. Primer, hi ha el grup que mira l'EWTN (i llegeix les seves publicacions) i, per tant, creu que el papa Francesc vol fer mal a l'església. En segon lloc, hi ha el grup de catòlics que simplement creuen que la seva identitat nacional és més important que la seva pertinença eclesial; o per dir-ho més cruament, creuen que la Constitució dels Estats Units és més important que el missatge evangèlic de Jesús. En tercer lloc, i potser el més problemàtic en aquest moment, és el dels catòlics indiferents al papa i als bisbes, alguns dels quals s'oposen obertament al ministeri de

Francesc i altres que intenten socavar-lo de diverses maneres.

Com a persona que estima l'església, i la considera casa seva, prego que les esglésies locals dels Estats Units estiguin obertes a les reformes vitalistes del papa Francesc que busquen donar una nova vida a l'església. I quan Francesc s'equivoca, reso perquè puguem demanar la seva conversió en comptes de la seva renúncia. Intentar ser més catòlic que el Papa no mostra cap de les virtuts que els cristians estan cridats a conrear en la seva vida; és més,

tractant d'aconseguir-ho amb malediccions i degradant al papa, en comptes de mantenir-se al més alt nivell de fidelitat a l'Evangelí, resulten covards i hipòcrites en el millor dels casos.

Els Estats Units necessiten redescobrir l'Evangelí i renunciar als falsos profetes que afirmen que la veritable llibertat i la vida van de la mà de la venjança, la cobdícia i el nacionalisme cec.

DANIEL COSACCHI -CONNECTICUT/EUA

[LLEGIR AL WEB](#)

Omella a la Mercè: “No caiguem en la divisió, la confrontació, la imposició”

“No permetis que caiguem en la temptació de la divisió, de la confrontació, de la imposició de les nostres maneres de veure i de construir el món”. Aquesta és la petició que ha adreçat el cardenal **Joan Josep Omella** a la patrona de Barcelona al final de l’homília de la missa de la Mercè. L’arquebisbe de Barcelona ha reiterat el seu missatge de convivència i cohesió social en el moment polític que viu Catalunya: “Demanem pau i tranquil·litat per al nostre món i, de manera especial, per al nostre país”. I ha demanat que la Mare de Déu, “en aquest temps d’incertesa que ens toca viure, sigues tu qui animi i acreixi la nostra alegria i la nostra tendresa”. També ha posat l’accent en ser “ser testimonis, valents i humils, d’esperança per a tots i, de manera especial, per als nostres germans més deprimits i necessitats”.

Omella ha presidit la celebració en la que com és habitual hi han assistit les màximes autoritats civils catalanes encapçala-

des pel president de la Generalitat, Quim Torra. I la també habitual absència de l’alcaldessa Ada Colau, tot i la participació de la majoria dels presidents dels grups municipals: **Xavier Trias, Carina Mejías, Alfred Bosch, Jaume Collboni i Alberto Fernández Díaz**.

La celebració coincideix amb els 800 anys de la fundació de l’Orde dels Mercè a Barcelona pel català Sant Pere Nolasc. Omella ha estat acompanyat pel mestre general dels Mercedaris, **Juan Carlos Saavedra**, i el cardenal arquebisbe emèrit **Lluís Martínez Sistach**, els bisbes de Sant Feliu i Terrassa, **Agustí Cortés** i **Josep Àngel Sáiz**, els bisbes auxiliars **Salvador Cristau, Sergi Gordo** i **Toni Vadell**. També ha concelebrat per primera vegada l’abat **Josep Maria Soler**, coincidint amb l’efemèride mercedària.

En les paraules inicials, l’arquebisbe ha ofert la Basílica com un lloc de pua: “sem-

pre que venim aquí hi ha gent de pau i de pregària. Us convido a que quan hi passeu entreu en aquesta casa de la Mare”.

La Mare de Déu no protesta

L'homilia ha tingut un to clarament marià i ha repassat les actituds d'escolta, servei i acció de la Mare de Déu. Omella ha destacat que com Maria l'acció pels altres, i especialment els més necessitats, neix de “la vida d'intimitat amb el Déu viu i veritable, la vida de pregària practicada amb assiduïtat i generositat”. Per això, quan Maria “dona a llum en una cova on els pastors guardaven el bestiar; un lloc brut, pobre i podem imaginar que, fins i tot, ple de puces... I la Mare de Déu no protesta, no es deprimeix, no critica, no s'enfada... sinó que escampa tendresa, amor, mansuetud”.

És el que ha mogut durant 800 anys el treball redemptor de l'Orde de la Mercè, dedicats principalment a l'atenció als presos i tasques de prevenció i rehabilitació. Fundada a Barcelona i avui present a tot el món, “ha sobrepassat la nostra ciutat”.

L'arquebisbe de Barcelona ha insistit que només “serem també testimonis de misericòrdia enmig de la nostra societat si sabem acostar-nos a Déu i tractem en intimitat amb Ell, si practiquem amb senzillesa i generositat”. Segons Omella, “Sense Déu no hi ha futur, no hi ha esperança, no hi ha misericòrdia ni tendresa”.

800 anys dels mercedaris

Coincidint amb els 800 anys de la fundació de l'Orde de la Mercè, aquest any

Omella ha confiat l'administració de la basílica a un pare mercedari, **Jesús Roy**. Fins ara, el rector de la basílica era un capellà diocesà. Els mercedaris volen donar un nou impuls pastoral al lloc on es va fundar la seva congregació i convertir-lo en un referent internacional mercedari i de pelegrinatge.

L'aniversari també ha coincidit amb la restauració de l'orgue de la Basílica que es va inaugurar divendres. Ha estat la primera missa de la Mercè acompanyada de l'instrument recuperat.

Fotografia: Cuereta groga al Delta del Llobregat.
Ferran Pestaña / Creative Commons 2.0.

Justícia i Pau: “L’aigua és un do de Déu i hem de gaudir-la amb responsabilitat”

L’aigua com a do de la creació, l’aigua com a vida i l’aigua com a responsabilitat. Són les tres perspectives que Justícia i Pau Europa treballarà aquest proper cap de setmana a Barcelona. Des de divendres a la tarda i fins diumenge al migdia, Justícia i Pau acull a la capital catalana el seminari internacional ‘**Aigua: font de vida. Un dret humà i una responsabilitat per a Europa**’.

“Justícia i Pau Europa iniciem un cicle de tres anys sobre la qüestió ecològica des de la perspectiva de la *Laudato si*”, explica **Eduard Ibáñez**, director de Justícia i Pau Barcelona. Desplegaran la reflexió abordant un element bàsic de la natura cada any. I comencen parlant de l’aigua.

L’aigua, do de la creació

Alerten sobre “les activitats econòmiques i industrials que en aquests moment estan posant en perill l’aigua dolça al planeta” i que “impedeixen una vida digna”. A

aquestes dificultats s’hi ha de sumar també el canvi climàtic. “Volem avançar cap a una societat que tingui cura de l’aigua on tothom pugui accedir a aigua potable neta” apunta Ibáñez. Avui hi ha més de mil milions de persones al món que no hi tenen accés.

L’organització contempla “l’aigua com a do de la creació, com a do de Déu” i defensa que “sense aigua no hi ha vida”. “Hem de gaudir-la amb responsabilitat i garantir-ne l’accés universal”. Això implica “denunciar les pràctiques empresarials, econòmiques i polítiques que tendeixen a l’encariment de l’aigua, que suposen una contaminació de mars i rius o que signifiquen una explotació en perjudici dels més febles”, hi afegeix.

El director de Justícia i Pau Barcelona apunta els grans temes del seminari: “L’aigua com a do, com a font de vida i com a dret”.

El **programa del seminari** inclou tres grans ponències. La primera de l'adjunt general del Síndic de Greuges, **Jaume Saura**, que parlarà des de la perspectiva jurídica de l'aigua com a dret humà. La segona amb el científic **Pedro Arrojo**, en clau ecològica. I finalment, **Tebaldo Vinciguerra**, col·laborador del nou dicasteri pel Desenvolupament Humà Integral, des de la perspectiva de la doctrina social de l'Església.

Conflictes que demanen responsabilitat

Dissabte al matí es revisaran conflictes concrets d'àmbit europeu, que han aportat les comissions de Justícia i Pau de Bèlgica, Dinamarca, Alemanya, Itàlia, Malta, Portugal, Escòcia, Eslovàquia i Espanya. En el cas de la comissió espanyola es plantejarà el conflicte per redistribució de l'aigua procedent de les conques hidrogràfiques del Guadalquivir, del Tajo, i del Segura cap al sud de la península i també es reflexionarà sobre l'aigua del mar Mediterrani des de la

perspectiva dels refugiats: els que busquen un futur més pròsper a l'altra riba i hi han perdut la vida.

El seminari es tancarà, com cada any, amb una acció simbòlica. Primer s'inaugurarà una font de l'ou com balla a la parròquia de Sant Cosme de Llobregat. I l'organització proposarà, tot seguit, una passejada en clau de meditació, silenci i pregària al Delta del Llobregat. "L'objectiu és sortir conscienciats que l'aigua és un do i també un dret que ens demana responsabilitat", conclou Ibáñez.

En anteriors seminaris internacionals Justícia i Pau Europa ha tractat qüestions com la cura de la creació (**Taizé, 2017**); la seguretat (**Luxemburg, 2016**); la convivència (**Copenhage, 2015**); les migracions (**Atenes, 2014**) i la memòria històrica (**Berlín, 2013**).

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#) ⊕

Bargalló: “Les escoles catòliques que fan cultura religiosa ens ensenyen el camí”

El conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló, ha tornat a defensar públicament una assignatura de cultura religiosa a les escoles. Segons Bargalló “en algunes escoles d'ideari cristià o catòlic en el nostre país l'assignatura de religió ja no és religió catòlica, ja és cultura religiosa”. El conseller creu que aquestes escoles concertades “ens han ensenyat el camí a seguir” i que “aquest és el camí que l'escola pública ha de recollir”.

Bargalló ha defensat aquesta posició arran d'una pregunta del sindicat de professors de religió Junts en una sessió d'aquest dimecres del Fòrum Europa. Ha recordat que “és evident que l'escola no és el lloc de la catequesi o de transmissió de fe. L'escola és un lloc de transmissió de coneixement”. Però alhora creu que no es pot entendre la història i el món “sense uns coneixements d'història de cultura religiosa que és part

fonamental de la cultura de la nostra societat o les cultures de la nostra societat”.

Segons Bargalló, el problema és que “amb els acords del Govern espanyol amb les diverses confessions religioses ens veurem abocats en un futur, si no ho canviem, a diverses assignatures de diverses religions” i això creu que “no seria positiu”. Les comunitats musulmanes, jueves i protestants tenen reconeguts des de 1992 la possibilitat d'oferir una assignatura de religió en els centres públics, un dret que mai s'ha desplegat principalment per la dificultat d'acreditació dels docents de cada confesió. En el cas catòlic, aquesta situació es regula pels Acords Església-Estat de 1978 que tenen rang internacional i que segons Bargalló “ens lliguen” i “no ens toca revisar a nosaltres”. Tot i això, creu que “els acords són revisables” i “uns acords que ens han de ser útils, no un entrebanc”.

En tot cas, ha insistit que “l’aposta per la cultura religiosa és bona i és l’adequada formativa i socialment. En això estem treballant i no serem els primers que ho fem, quan ho fem”.

El conseller d’ensenyament també ha explicat que els dos sindicats que agrupen bona part del miler de professors de religió catòlica que hi ha avui en els centres públics de Catalunya, “ens han expressat el seu acord en aquesta postura”.

D’altra banda, en la mateixa sessió, sobre el finançament de l’escola concertada el conseller ha reconegut “que el mòdul del concert educatiu és insuficient” però que també “hauríem de donar més diners a l’escola pública”.

REDACCIÓ -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Josep Bargalló. Assignatura cultura religiosa

L'Ateneu Universitari Sant Pacià es consolida amb tres anys d'existència

El rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), Armand Puig, va subratllar durant la inauguració del curs les diverses iniciatives acadèmiques que han anat emergint en els tres anys d'existència de l'Ateneu. S'ha referit a la pròxima constitució del "Centre Internacional d'Estudis Avançats Antoni Gaudí i els seus col·laboradors" i a tres càtedres: la Càtedra de Teologia Pastoral "Arquebisbe Josep Pont i Gol", constituïda el 2016, i dues càtedres que es troben en fase de constitució: la Càtedra de Ciència i Fe, i la Càtedra de Pensament i Acció Social de l'Església.

ATENEU SANT PACIÀ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

30.000 infants i joves han participat en les activitats d'estiu de la Fundació Pere Tarrés

El final del curs escolar ha suposat, un any més, el punt de partida de la campanya d'estiu de la Fundació Pere Tarrés. Més de 30.000 infants han participat en una o més de les més de 600 activitats que la Fundació ha realitzat del 23 de juny al 7 de setembre i que ha comptat amb la participació de més de 4.000 monitors i monitores, la majoria voluntaris. Xavi Nus, president del MCECC explica que: "Les activitats d'estiu són un marc idoni per treballar valors com la solidaritat, el compromís, l'esforç, el treball en equip o la convivència a partir del joc i l'amistat."

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Albert Alegre, nou president de la CCAPAC

La Confederació Cristiana d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (CCAPAC), que representa la majoria de les AMPAS de les escoles cristianes del país, té nou president. Albert Alegre accedeix al càrrec en substitució de Josep Maria Romagosa, que n'ha estat quatre anys al capdavant i que plega per centrar-se en la seva activitat professional. Albert Alegre, en el seu primer discurs com a president de la CCAPAC, va assegurar que "la primera escola d'un infant és la seva família", i va destacar el "paper cabdal" que aquesta ha de tenir dins la comunitat educativa, on ha d'estar representada.

CCAPAC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Pia&Go, córrer solidàriament

Diumenge 28 d'octubre, al Parc de Can Rius (Caldes de Montbui), l'Escola Pia de Catalunya organitza la segona edició de la Pia&Go, una cursa saludable i solidària oberta a tothom. El repte d'aquest any és arribar als 20.000 km i 1.500 participants. El que es recapti es destinarà íntegrament a programes d'atenció a joves en risc d'exclusió social de les seves fundacions. La participació és oberta a tothom: alumnes, mestres, famílies, treballadors, empreses col·laboradores, i totes aquelles persones que vulguin aportar la seva energia a la causa solidària.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Itinerari guiat a les esglésies d'Orpí

Catalonia Sacra proposa el dissabte 29 de setembre un itinerari guiat per conèixer Sant Miquel i Santa Càndia del petit poble d'Orpí (Anoia). L'itinerari vol descobrir les dues esglésies del municipi: Sant Miquel, d'origen romànic, però amb reformes posteriors, i Santa Càndia, d'estil gòtic. En el cas de Sant Miquel, situada a dalt de la muntanya, al costat del castell, va ser construïda en un lloc segur fruit dels períodes d'inestabilitat territorial, citada l'any 1099. Pel que fa a Santa Càndia, edificada a mitjan segle XIV, a la vall, facilitava l'accés dels veïns d'Orpí al culte.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Arturo Sosa recorre els escenaris de l'Ignasi pelegrí

La Cova de Sant Ignasi de Manresa ha aollit aquests dimecres la visita del Superior General de la Companyia de Jesús, Arturo Sosa. Al matí a la Cova, Arturo Sosa ha tingut una bona estona de recolliment i pregària personal. Després hi ha celebrat l'Eucaristia, agraïnt l'oportunitat de poder fer-ho en aquest espai, tan central per l'espiritualitat ignasiana. Tal com ja va apuntar el dia anterior a Barcelona, a l'homilia a la Cova ha fet referència a la disponibilitat dels jesuïtes, lligada a la llibertat interior, necessària per ser fidels a la missió.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Scavino: "El problema del gihadisme requereix una solució política i no militar"

Dj, 27/09/2018 | Diari de Girona

Acusen d'apropiació els bisbats de Vic i Solsona

Dj, 27/09/2018 | Ara.cat

Barcelona estudia si pot fer pagar l'IBI a l'Església

Dc, 26/09/2018 | Ara.cat

Un cantó suís vota de forma aclaparadora a favor de prohibir el burca al carrer

Dl, 24/09/2018 | 324.cat

Itziar Fernández: "Fer un dol és acceptar que hem perdut alguna cosa de manera irreversible"

Dl, 24/09/2018 | Segre

La restauració de la Porta dels Apòstols de Lleida començarà el 2019 amb més d'un any de demora

Dl, 24/09/2018 | La Mañana

El Vaticà i la Xina signen un històric acord per a l'acostament religiós

Ds, 22/09/2018 | la Vanguardia

Un total de 240 visitants al 'mapping' de Santa Coloma, d'Andorra la Vella

Ds, 22/09/2018 | Diari d'Andorra

Dilluns 1 d'octubre

- **Inici de curs de l'Institut Santo Tomás de Balmesiana.** 18 h. Conferència a càrrec de Rosario Neuman. Barcelona.

Dimarts 2 d'octubre

- **Presentació del llibre 'Animació de la fe en el lleure' de Juanjo Fernández.** 18:30 h. Amb l'autor, el bisbe Francesc Pardo i Rafael Ruiz de Gauna. Llibreria Claret. Barcelona.
- **Conferència Maria, arca de la nova aliança.** 19:30 h. Sala d'actes dels Cellers Domenys. Sant Jaume dels Domenys.

Dimecres 3 d'octubre

- **L'Abat Aureli M. Escarré.** Conferència a càrrec de Joan B. Culla. 18:30 h. Museu d'Història de Catalunya. Barcelona.
- **Missa per Joan Carrera** en el desè aniversari de la seva mort. 19 h. Catedral de Barcelona.
- **Commemoració del 150 aniversari de Vidal i Barraquer.**

De 19:30 a 21:30 h. Santuari de la Mare de Déu del Camí. Cambrils.

Dijous 4 d'octubre

- **El que no sabem de les estrelles.** Conferència a càrrec de Francesc Nicolau. 18:30 h. Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona. Barcelona.
- **La saviesa mística des de la contemporaneïtat.** Curs fins dijous 29 de novembre. De 19 a 20:30 h. Llibreria La Central. Barcelona.
- **Presentació del llibre 'El gran espectáculo del cielo' de l'astrofísic Marco Bernaselli.** 19 h. Llibreria Claret. Barcelona.
- **Mateu Farina, testimoni cristià.** Conferència a càrrec de Xavier Roig. 19:30 h. Sala d'actes dels Cellers Domenys. Sant Jaume dels Domenys.

Divendres 5 d'octubre

- **Enneagrama (20a edició).** Taller amb Josep Lluís Iriberrri

sj. Fins diumenge 7 de octubre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

- **La gota d'aigua segons Raimon Panikkar.** Taller a càrrec d'Inês Castel-Branco. 18 h. Biblioteca Clarà. Barcelona.
- **Presentació del llibre 'Cristians, tanmateix, de Josep Gil i Ribas** amb l'autor, Josep-Lluís Carod-Rovira, Francesc Roig Queralt i Carme Vidalhuguet. 19:30 h. Centre Cultural. El Catllar.
- **Missa pel Cardenal Vidal i Barraquer.** 20 h. Parròquia de Santa Maria. Cambrils.

Dissabte 6 d'octubre

- **El retaule de la Mercè de la Catedral de Barcelona amb Catalonia Sacra.** 0 h. Catedral de Santa Creu i Santa Eulàlia de Barcelona.
- **Dona i religió. VII Jornada Interreligiosa.** De 9:00 a 14:15 h. Sala Auditori de la Fundació Joan Maragall. Barcelona. Organitza: Amics dels Àngels.
- **La divinització, curs amb**

Teresa Forcades. Fins dissabte 1 de juny. De 10 a 12:30 h. Monestir de Sant Benet de Montserrat.

- **Un bisbe català al Japó. Testimoni del missioner claretí Josep Maria Abella.** 10:30 h. Sala Claret de Barcelona.
- **Dissabtes de pregària contemplativa.** De 10:30 a 17:30 h. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Jaume Angelats parlarà de Raimon Panikkar.** 12 h. Llibreria Geli. Girona.
- **Cossos, disigs, identitats.** Curs amb Teresa Forcades. Fins dissabte 1 de juny. De 15:00 a 17:30 h. Monestir de Sant Benet de Montserrat.
- **La ratafia. Conferència a càrrec de Valentí Serra.** De 16 a 17 h. Plaça Coberta. Gombren.
- **Lectura de textos de Joan Carrera.** 18 h. Monestir de Sant Jeroni de la Murtra. Badalona.
- **Santa Clara de Manresa.** Conferència a càrrec d'Araceli Rosillo i amb Lucía Caram. 19 h. Convent de Santa Clara. Manresa.

Escola Pia Olot
@EpiOlot

ESCOLA: cada 4 anys, totes les persones de l'@escolapiacat ens aturem per avaluar la feina feta i projectar-nos cap al futur. Avui hem preparat les propostes per la VIII ASSEMBLEA de l'Escola Pia Catalunya.
@olotciutatedu @ensenyamentcat

11:35 - 27 de set. de 2018

Sor Lucia Caram
@sorluciacaram

Gracias #Manresa
Gràcies amics
Avanzamos en la #Solidaridad y el compromiso con las personas
@fundsantaclara

14:05 - 27 de set. de 2018

Papa Francesc
@PapaFrancesc

.@Pontifex: "Jesús ens ha donat un programa simple per caminar cap a la santedat: el manament de l'amor a Déu i al nostre semblant"

4:33 - 27 de set. de 2018

Maristes Catalunya
@MaristesCat

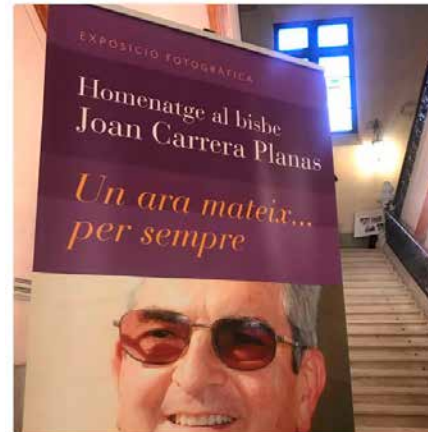
Avui fa un any que l'exposició "Maristes: 200 i +" començava a la @FundacioIuro de #Mataró un trajecte que l'ha portada a totes les poblacions catalanes on els #maristes tenim escola i/ obra social. Ara, a Barcelona (Caputxins Pompeia) fins al dia 5 d'octubre.

0:29 - 25 de set. de 2018

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Homenatge a un gran bisbe @BisbeJoan (Joan Carrera, 1930-2008) @SeminariBcn @unisantpacia @jllisterri @joanalsinella

13:25 - 27 de set. de 2018

Fund. Joan Maragall @FundacioJM - 5 de set.
El dia 8 d'octubre inaugurarem el curs amb la lliçó "Conversió ecològica integral: una resposta creient al greu problema del canvi climàtic" impartida per #LluçTorcal
+info al web: bit.ly/2NHQZj

Monestir de Poblet, BCN EcologiaÚrbana, MeteoCat i Xana Vives d'Universitat

MCECC
@esplaisMCECC

En marxa la 3a formació de #CampusMCECC! Avui treballem la pedagogia durant el curs d'esplai! Ens agrada molt veure que veniu de centres d'esplai de Berga, Salou, Sant Cugat, El Masnou, Sabadell, Barcelona... 🍕 Gràcies x assistir-hi! Som-hi amb el #NouCursMCECC!
👉 #SomMoviment

10:59 - 27 de set. de 2018

La Salle BCN
@LaSalleBCN

Josep Maria Esquirol, "crear significa produir algo, llevar algo a cabo", y de aquí la creatividad. #LSBreakfast

Tradueix el tuit

1:06 - 18 de set. de 2018 des de La Salle Universitat Ramon Llull

Resum en paper de la setmana. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat
Catalunya Religió és una iniciativa de l'Associació Cercle d'Estudis Conciliars

Director: Jordi Llisterra i Boix.

Junta directiva: Eduard Ibañez, Carles Armengol, Manel Manonelles.

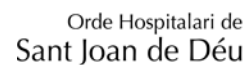
Redacció: Joan B. Galí, Laura Mor Iriarte i Glòria Barrete Vélez.

Consell de Redacció: Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Alba Sabaté.

Adreça: Carrer dels Lledó 11, 08002 de Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

